

како ѿ мѧ є Господиң єго — Іосифъ — за-
побѣдалъ, рече, Отговориxa мѧ бни: Каквы
са тѧ рѣчи, Господи! Мы таково злѹ дѣло
направили? мы, кой сме грошобе, коѧ сме въ
врѣтищахъ нашихъ намѣрили, Отъ Ханаана
тебѣ донесли, мы злato илї срѣбрo Отъ дома
Господиna твоего да ѹкрадемe? Ѱ кого Отъ
насъ са намѣри тѧ чаша, той нека ѹмрe. Той
часъ Отвориxa врѣтища своѧ. Чистъ за това и-
мѣюще сوبѣсть, никакъ не са сѧ боали. Домо-
стройтель Іосифовъ приглѣда всѧ врѣтища рѣ-
довоно, Отъ Найвелікаго да Наймѣлаго, и на-
мѣри чашъ въ врѣтищи — Венiamиновѣ! Ни въ-
дінъ Отъ нихъ не знаалъ себѣ си Отъ превеліка-
го страха, когда чашъ соглѣдаха! Всі сѧ пакъ
вратиха назадъ, и всі — Іѣда напредъ — влѣ-
зоха къ Іосифу, и паднаха предъ нимъ на
колѣна.

43. ІѢДИНО КРАСНОДѢШІВ.

Іосифъ, видѣвшi братiю свою предъ собою
на колѣнахъ, рече имъ: Како дерзнахте таково
злѹ да направите! Іѣда мѧ на това Отговори:
Мы никакъ не можеме да сѧ спрavдаме. Божъ
ны мѣчи нынѣ за нѣкое старо наше беззаконiе.
Всі сме твой робове. Не, Отговори Іосифъ, О-
ный, кой є оукралъ чашъ мою, єсть мой

НАРОДНА БИБЛІОТЕКА - ТИРНОВО